

РЕШЕНИЕ

№ 4512

гр. София, 20.10.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав, в
публично заседание на 04.10.2011 г. в следния състав:**

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря М. Къскатийска и при участието на
прокурора Кайнакчиева, като разгледа дело номер **4021** по описа за **2011**
година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс
/АПК/ вр. чл. 63, ал. 4 Закона за Министерството на вътрешните работи.

Образувано е по жалба на Р. И. Б. срещу заповед за задържане рег. № 645/14.04.2011 г.,
издадена от полицейски орган при 01 РУП при Столична дирекция на вътрешните
работи /СДВР/ – МВР, с която жалбоподателят е задържан за срок до 24 часа, на
основание чл. 63, ал. 1, т. 1 от ЗМВР.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспорения акт, като
издаден в нарушение на административно-производствените правила и на материалния
закон. Посочено е, че оспорената заповед не съдържа материално-правно основание за
задържането и не е налице описание на фактическата обстановка. Твърди се, че не е
била налице необходимост от задържане, тъй като полицейските органи не са
предприели процесуални действия след задържането. Искане се от съда да отмени
оспорената заповед. В съдебното производство жалбоподателят се представлява от адв.
Х..

Ответната страна – полицейски орган при 01 РУП при СДВР – МВР не изразява
становище по жалбата.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура изразява становище за
законосъобразност на оспорения административен акт.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства,
приема за установено от фактическа страна следното:

С оспорената в настоящото производство заповед за задържане №

645/14.04.2011 г., издадена от полицейски орган при 01 РУП – СДВР, Р. И. Б. е задържан за срок до 24 часа. Заповедта е издадена на основание чл. 63, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, като фактическо основание за издаването и е посочено хулиганство.

Видно от приложените по делото доказателства, при задържането му на 14.04.11 г. жалбоподателят е подписал декларация за запознаване с правата му и е декларирал, че не желае адвокатска защита, няма здравословен проблем и не желае медицински преглед. Представен е и протокол за личен обиск на лицето от 14.04.2011 г., подписан от задържания и от полицейския орган.

С административната преписка по делото е представено постановление от 26.05.2011 г. на мл. разследващ полицай при 01 РУП по досъдебно производство № 948/2011 г. по описа на 01 РУП, с което Р. И. Б. е привлечен в качеството на обвиняем за престъпление по чл. 270, ал. 1 от НК. В постановлението е посочено, че на 14.04.2011 г., около 00,40 часа в [населено място] Б. осуетил полицейска проверка от полицейски служители, на които нанесъл удари с ритници и не представил документите си за самоличност.

По делото са приети и доказателствата представени от жалбоподателя: болничен лист № 1194205/15.04.2011 г., издаден от д-р Б. К., с диагноза „множество открити рани по главата”, болничен лист № 0353193/21.04.2011 г., издаден от УМБАЛСМ Пирогов, съдебно медицинско удостоверение № 112.04/2011 г.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

В оспорената заповед, връчена на жалбоподателя на 14.04.2011 г., не е указано пред кой орган и в какъв срок може да се подаде жалба, поради което в случая е налице хипотезата на чл. 140, ал. 1 АПК и срокът за обжалването е удължен на 2 месеца. Поради това, жалбата подадена до Административен съд София – град с вх. № 9884 от 10.05.2011 г. се явява подадена в срока по чл. 140, ал. 1 АПК от лице с правен интерес, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед за задържане е издадена от компетентен административен орган – полицейски орган при 01 РУП – СДВР, съгласно чл. 63, ал. 1 ЗМВР във вр. с чл. 53, ал. 2 от ЗМВР. Съгласно чл. 53, ал. 2 от ЗМВР полицейски органи са органите на Главна дирекция "Криминална полиция", Главна дирекция "Охранителна полиция", дирекция "Миграция" и органите на съответните им звена в областните дирекции, органите на Главна дирекция "Борба с организираната престъпност", Главна дирекция "Гранична полиция" и на дирекция "Вътрешна сигурност". Следователно издателят е полицейски орган по смисъла на чл. 53, ал. 2 от ЗМВР като служител в звено „Охранителна полиция” на Столична дирекция на вътрешните работи.

Настоящият съдебен състав намира, че при издаване на оспорения административен акт са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, които обосновават неговата отмяна. В нормата на чл. 63, ал. 2 ППЗМВР са изчерпателно изброени елементите, които трябва да съдържа заповедта за задържане на лица: името, длъжността и местоработата на служителя, издал заповедта; основаниято за задържането; данни, идентифициращи

задържаното лице; датата и часът на задържането; ограничаването на правата на лицето по чл. 64 ЗМВР, както и правото му: - да обжалва пред съда законността на задържането; - на адвокатска защита от момента на задържането; - на медицинска помощ; - на телефонно обаждане, с което да съобщи за своето задържане; - да се свърже с консулските власти на съответната държава, в случай че не е български гражданин; - да ползва преводач, в случай че не разбира български език. В атакуваната заповед е налице посочване на правното основание за задържане на лицето – чл. 63, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, а като фактическо основание е посочено единствено – хулиганство. В заповедта не е налице описание на фактите и обстоятелствата, които са довели до задържане на лицето с процесната заповед. Такова описание не се съдържа и в доказателствата, представени по делото с административната преписка. В настоящото съдебно производство остават недоказани обстоятелствата, при които е задържан оспорвания, респективно напълно неизяснена е фактическата обстановка. Липсата на описания на относимите по случая факти засягат до голяма степен правото на защита на задържаното лице, което следва да знае поради кои свои действия и/или бездействия е задържано от полицейските органи за срок от 24 часа и съответно да проведе своята защита чрез оборване на тази обстановка. Липсата на описание на фактическата обстановка както в заповедта, но така също и в представените по делото от ответния административен орган доказателства, възпрепятства и съдебния контрол за законосъобразност на оспорения административен акт.

Следва да се посочи, че с оглед разпределението на доказателствената тежест с определение на съда от 04.07.2011 г. на ответника са дадени изрични указания за необходимостта от представяне на допълнителни доказателства, в т.ч. докладни записки или други документи, съставени от полицейските служители, осъществили задържането. Такива доказателства в съдебното производство не бяха представени от ответния административен орган.

Представеното по делото постановление за привличане на оспорвания като обвиняем, издадено от разследващ полицай при 01 РУП не представлява доказателство относно фактическата обстановка при задържането на лицето, респ. фактическото основание за задържането, тъй като не е част от документите, издадени в хода на административното производство. На първо място, посоченият документ е съставен на 26.05.2011 г. - повече от месец след датата на задържането на Б. и издателят му не е очевидец - не е присъствал и не е участвал в задържането на лицето.

Разпоредбата на чл. 63, ал. 1, т. 1 ЗМВР предвижда полицейските органи да могат да задържат лице, за което има данни, че е извършило престъпление. Нормата предполага към момента на издаване на заповедта да са налице данни, които да правят предположението за извършено престъпление вероятно основателно. В случая, в доказателствата ангажирани от ответния административен орган, не са налице каквито и да е данни, които да правят предположението за извършено престъпление вероятно. С оглед липсата на описание на фактическата обстановка, не може да се направи обоснован извод за хулиганска проява на задържания. В представените по делото от административния орган доказателства не са изложени каквито и да е данни за това какви са конкретните причини и кое е довело до необходимостта от задържането на жалбоподателя в поделенията на МВР.

С оглед гореизложеното, съдът намира, че оспорената заповед е незаконосъобразна, поради което следва да бъде отменена.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София-град, I отделение, 3 състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на Р. И. Б., ЕГН [ЕГН], заповед за задържане рег. № 645/14.04.2011 г., издадена от полицейски орган при 01 РУП при Столична дирекция на вътрешните работи.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред Върховния административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: